

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ ยากอบ

หนังสือยากอบ นี้ได้เขียนขึ้นในปีค.ศ. 45 ถึง คริสเตียนชาว ยิวที่ กระจัดกระจาย ไป จาก กรุง เยรูซาเล็ม ผู้ที่เขียนจดหมายฉบับนี้ไม่ได้เป็นน้องชายของยอห์น (กจ 12:1-2) แต่อาจจะเป็น “ยากอบน้องชายขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (กท 1:19) ซึ่งได้พูดถึงยากอบในมัทธิว 13:55 พร้อมกับโยเสส ซีโมน และยูดาหรือยูดาซึ่งเป็นผู้ที่เขียนหนังสือยูดา ยากอบเป็นผู้นำในการประชุมปรึกษาที่กรุงเยรูซาเล็ม (กจ 15:2, 13-21) ท่านได้รับเชื่อหลังจากที่พระเยซูถูกตรึงไว้บนกางเขน (ยน 7:5)

หนังสือเล่มนี้ สอน ถึง เรื่อง ความ เชื่อกับ การ ประพฤติ ความบาปของ ลัคน และการรักษาให้หายจากโรคโดยการอธิษฐาน

คุณค่าของการทดลองและการทูลขอสติปัญญา

¹ ยากอบ ผู้รับใช้ของพระเจ้าและของพระเยซูคริสต์เจ้า คำนับ พงศ์พันธุ์สิบ สอง ตระกูล ที่ กระจัดกระจาย อยู่ นั้น ² พี่น้องของข้าพเจ้า เมื่อท่านทั้งหลายตกอยู่ใน การทดลอง ต่างๆ ก็ จง ถือว่า เป็น เรื่อง น่า ยินดี ทั้ง ลัคน ³ เพราะท่านทั้งหลาย รู้ว่า การ ทดลอง ความ เชื่อ ของ ท่าน นั้น ทำให้เกิด ความเพียร ⁴ และจงให้ความเพียรนั้นกระทำการจนสำเร็จ เพื่อ ท่าน ทั้ง หลาย จะ สมบูรณ์ ครบ ถ้วน ไม่ ขาด สิ่ง ใด เลย ⁵ ถ้า ผู้ใด ใน พวกท่าน ขาด สติปัญญา ก็ให้ผู้นั้น ทูลขอ จาก พระเจ้า ผู้ทรงโปรดประทานให้แก่คนทั้งปวงอย่างเหลือล้น

และมีได้ทรงตำหนิ และจะทรงประทานให้แก่ผู้นั้น ⁶ แต่จงให้ผู้นั้น ทูลขอด้วยความเชื่อ อย่าหวั่นไหวเลย เพราะว่าผู้ที่หวั่นไหว ก็เป็นเหมือนคลื่นในทะเลซึ่งถูกลมพัดซัดไปมา ⁷ ผู้นั้นจงอย่าคิดว่าจะได้รับสิ่งใดจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย ⁸ คนสองใจเป็นคนไม่มั่นคงในบรรดาทางทั้งหลาย ที่ตนประพฤตินั้น ⁹ ให้พี่น้องที่ต่ำต้อยขึ้นชมยินดีในการที่ทรงเชิดชูเขา ¹⁰ และคนมั่งมีก็จงขึ้นชมยินดีเมื่อถูกทำให้ต่ำลง เพราะว่าเขาจะต้องล่องลับไปดุจดอกหญ้า ¹¹ เพราะทันทีที่ตะวันขึ้นพร้อมด้วยความร้อนอันแรงกล้า มันก็กระทำให้หญ้าเหี่ยวแห้งไป และดอกหญ้าก็ร่วงลง และความงามของมันสูญสิ้นไป คนมั่งมีจะเสื่อมสูญไปตามทางทั้งหลายของเขาเช่นนั้นด้วย ¹² ความสุขย่อมมีแก่คนนั้นที่สุ่ทนการทดลอง เพราะเมื่อปรากฏว่าผู้นั้นทนได้แล้ว เขาจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิต ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แก่คนทั้งหลายที่รักพระองค์

พระเจ้าไม่เคยล่อลวงผู้ใด แต่เราจะค้นหาของตัวเราเองที่ล่อลวงเรา

¹³ เมื่อผู้ใดถูกล่อลวงให้หลง อย่าให้ผู้นั้นพูดว่า “พระเจ้าทรงล่อลวงข้าพเจ้าให้หลง” เพราะว่าความชั่วจะมาล่อลวงพระเจ้าให้หลงไม่ได้ และพระองค์เองก็ไม่ทรงล่อลวงผู้ใดให้หลงเลย ¹⁴ แต่ว่าทุกคนก็ถูกล่อลวง เมื่อค้นหาของตนเอง ชักนำไปให้กระทำผิด แล้วตัวก็กระทำตาม ¹⁵ ครั้นค้นหาเกิดขึ้นแล้ว ก็ทำให้เกิดบาป และเมื่อบาปโตเต็มที่แล้ว ก็นำไปสู่ความตาย ¹⁶ พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า อย่าหลงผิดเลย ¹⁷ ของประทานอันดีทุกอย่าง และของประทานอันเลิศทุกอย่างย่อมมาจากเบื้องบน และส่งลงมาจากพระบิดา

แห่งบรรดาดวงสว่าง ในพระบิดาไม่มีการแปรปรวน หรือ ไม่มีเงาอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง ¹⁸ พระองค์ได้ทรงให้เราทั้งหลายบังเกิดโดย พระวอนะ แห่ง ความจริง ตามน้ำพระทัยของพระองค์ เพื่อเราทั้งหลายจะได้ เป็นอย่างผลแรกแห่งสรรพสิ่งซึ่งพระองค์ทรงสร้างนั้น ¹⁹ ดังนั้น พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงให้ทุกคนไวในการฟัง ข้าในการพูด ข้าในการโกรธ ²⁰ เพราะว่าความโกรธของมนุษย์ไม่ได้กระทำให้เกิดความชอบธรรมอย่างพระเจ้า ²¹ เหตุฉะนั้น จงถอดทิ้ง การโสโครกทุกอย่าง และการชั่วร้ายอันดาดื่น และจงน้อมใจรับพระวอนะที่ทรงปลุกฝังไว้แล้วนั้น ซึ่งสามารถช่วยจิตวิญญาณของท่านทั้งหลายให้รอดได้

จงเป็นทั้งผู้ฟังและผู้ประพฤติตามพระวอนะ

²² แต่ท่านทั้งหลายจง เป็นคนที่ประพฤติตามพระวอนะนั้น ไม่ใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟังเท่านั้น ซึ่งเป็นการล่อลวงตนเอง ²³ เพราะว่า ถ้า ผู้ใด ฟัง พระวอนะ และ ไม่ได้ประพฤติตาม ผู้นั้นก็เป็นเหมือนคนที่ดูหน้าของตัวในกระจกเงา ²⁴ ด้วยว่าคนนั้นแลดูตัวเองแล้วไปเสีย แล้วในทันใดนั้นก็ลืมว่าตัวเป็นอย่างไร ²⁵ ฝ่ายผู้ใดที่พิจารณาดูในพระราชบัญญัติแห่งเสรีภาพอันดีเลิศ และดำรงอยู่ในพระราชบัญญัตินั้น ผู้นั้นไม่ได้เป็นผู้ฟัง แล้วหลงลืม แต่เป็นผู้ประพฤติตาม กิจการนั้น คนนั้นจะได้ความสุขในการของตน

ความเชื่อแท้

²⁶ ถ้าผู้ใดในพวกท่านดูเหมือนว่า เกรงครัดในความเชื่อ และมีได้เห็นยิว รัง ลิ่น ของ ตนไว้ แต่ล่อลวงใจของ ตนเอง การเกรงครัดในความ เชื่อ ของ ผู้นั้นก็ไร้ประโยชน์ ²⁷ การเกรงครัดในความ เชื่ออย่างบริสุทธิ์ไร้มลทินต่อพระพักตร์

พระเจ้าและพระบิดานั้น คือการเยียมเยียนเด็กกำพร้าพ่อ และหมิงมายี่ที่มีความทุกข์ร้อน และการรักษาตัวให้พ้นจากราคีของโลก

2

ความรักแท้ก็ปราศจากการเลือกที่รักมักที่ชัง

1 พี่น้อง ทั้ง หลาย ของ ข้าพเจ้า การ เชื่อ ใน พระเยซูคริสต์องค์พระ ผู้ เป็น เจ้าของ เรา ผู้ทรง ส่ง่า ราศีนั้ันอย่าให้ เป็น ด้วย การ เลือก หน้า คน 2 เพราะ ว่า ถ้า มี คน หนึ่ง สวม แหวน ทองคำ และ แต่ง ตัว ด้วย เครื่อง แต่ง กาย อย่าง ดี เข้า มา ใน ที่ ประชุม ของ ท่าน และ มี คน จน คน หนึ่ง แต่ง ตัว ด้วย เสื้อผ้า ซอม ซ่อ เข้า มา ด้วย 3 และ ท่าน สนใจ คน ที่ สวม ใส่ เครื่อง แต่ง กาย อย่าง ดี และ กล่าว แก่ เขา ว่า “เชิญ ท่าน นั่ง ที่ นี้ ใน ที่ อ้น ดี เถิด” และ ท่าน ก็ พูด กับ คน จน นั้ัน ว่า “แก จง ยืน อยู่ ที่ นั้ัน” หรือ “จง นั่ง แทบ ที่ รองเท้า ของ เรา เถิด” 4 พวก ท่าน เอง มิ ได้ ลำเอียง และ กลาย เป็น ผู้ วิฉินฉัย ด้วย ใจ ชั่ว หรือ 5 พี่น้อง ที่ รัก ของ ข้าพเจ้า จง พัง เถิด พระเจ้า ทรง เลือก คน ยากจน ใน โลก นี้ ให้ เป็น คน มั่งมี ใน ความ เชื่อ และ ให้ เป็น ทายาท แห่ง อาณาจักร ซึ่ง พระองค์ ทรง สัญญา ไว้ แก่ ผู้ ที่ รัก พระองค์ มิใช่ หรือ 6 แต่ ท่าน ทั้ง หลาย ได้ ดู ถูก คน จน มิใช่ คน มั่งมี หรือ ที่ กัด ขี้ ท่าน และ ลาก ตัว ท่าน ไป ขึ้น ศาล 7 มิใช่ เขา เหล่า นั้ัน หรือ ที่ สบ ประมาท พระนาม อ้น ประเสริฐ ซึ่ง ใช้ เรียก ท่าน 8 ถ้า ท่าน ทั้ง หลาย กระทำ ให้ สำ เร็จ ตาม พระราช บัญญัติ แห่ง พระมหากษัตริย์ ตาม พระคัมภีร์ ที่ ว่า ‘จง รัก เพื่อน บ้าน เหมือน รัก ตนเอง’ แล้ว ท่าน ทั้ง หลาย ก็ ประพฤติ ดี อยู่ 9 แต่ ถ้า ท่าน ทั้ง หลาย เลือก หน้า คน ท่าน ก็ กระทำ บาป และ ตาม พระราช บัญญัติ ท่าน ก็ เป็น ผู้ ละเมิด แล้ว 10 เพราะ ว่า ผู้ ใด รักษา พระ ราช บัญญัติ ได้ ทั้งหมด

แต่ผิดอยู่ข้อเดียว ผู้นั้นก็เป็นผู้ผิดพระราชบัญญัติทั้งหมด
 11 ด้วยว่าพระองค์ผู้ได้ตรัสว่า ‘อย่าล่วงประเวณีผู้เมียเขา’
 ก็ได้ตรัสไว้ด้วยว่า ‘อย่าฆ่าคน’ แม้ท่านไม่ได้ล่วงประเวณีผู้
 เมียเขา แต่ได้ฆ่า คน ท่าน ก็ เป็น ผู้ ละเมิด พระราชบัญญัติ
 12 ท่าน ทั้ง หลาย จง พุด และ จง กระทำ เช่น ผู้ที่ จะ ได้ รับ การ
 พิพากษา ด้วย พระ ราช บัญญัติ แห่ง เสรีภาพ 13 เพราะ ว่า
 ผู้ที่ไม่แสดง ความ เมตตา ย่อม จะ ได้ รับ การ พิพากษา โดย
 ปราศจาก ความ เมตตา แต่ความ เมตตา ย่อม ก่อ ให้เกิด
 ความชื่นชมยินดีมากกว่าการพิพากษา

ความเชื่อที่ปราศจากการกระทำก็ตายแล้ว

14 พี่น้อง ของ ข้าพเจ้า แม้ผู้ใด จะ ว่า ตน มีความ เชื่อ
 แต่ไม่มีการกระทำ จะได้ประโยชน์อะไร ความเชื่อจะช่วย
 ผู้ นั้น ให้ รอด ได้หรือ 15 ถ้า พี่ น้อง ชาย หญิง คน ใด เปลือย
 เปล่า และขาดแคลนอาหาร ประจำวัน 16 และมี คน ใด ใน
 พวกท่านกล่าวแก่เขาว่า “เชิญไปเป็นสุขเถิด ขอให้อบอุ่น
 และอิ่มเถิด” และไม่ได้ให้สิ่ง ซึ่งจำเป็น ต่อร่างกาย แก่เขา
 จะเป็น ประโยชน์ อะไร เล่า 17 ความ เชื่อก็เช่นเดียวกัน ถ้า
 ปราศจากการกระทำ ก็ตายโดยลำพังแล้ว 18 แต่คงมีผู้ค้าน
 ว่า “ท่านมีความเชื่อ และข้าพเจ้ามีการกระทำ” จงแสดง
 ความ เชื่อของท่านที่ปราศจาก การกระทำให้ข้าพเจ้า เห็น
 และข้าพเจ้าจะแสดงให้ท่านเห็นความเชื่อของข้าพเจ้าโดย
 การกระทำของข้าพเจ้า 19 ท่านเชื่อว่า มีพระเจ้าองค์เดียว
 นั้นก็ตืออยู่แล้ว แม้พวกปีศาจก็เชื่อเช่นกัน และกลัวจนตัว
 สั่น 20 โอ คน ไร้อำนาจ ท่าน อยาก จะ รู้หรือ ว่า ความ เชื่อ ที่
 ปราศจากการกระทำก็ตายแล้ว

ตัวอย่างของอับราฮัมและราหับ

21 เมื่ออับ รา ฮัม บิดา ของ เรา ได้ ถวาย อิส อัครบุตร ชาย
 ของ ท่าน บน แท่น บูชา จึง ได้ ความ ชอบ ธรรม โดย การก

ระ ทำ ไม่ใช่หรือ 22 ท่าน ทั้ง หลาย คง เห็น แล้วว่า ความเชื่อได้ กระทำกิจร่ว มกับ การกระทำ ของ ท่าน และ ความเชื่อ ก็ สมบูรณ์ ได้ โดย การกระทำ 23 และ พระคัมภีร์ ก็ สำเร็จ ที่ว่า ‘อับราฮัม ได้ เชื่อ พระเจ้า และ พระองค์ ทรง นับ ว่า เป็น ความ ชอบ ธรรม แก่ ท่าน’ และ ท่าน ได้ ชื่อ ว่า เป็น ‘สหาย ของ พระเจ้า’ 24 ท่าน ทั้ง หลาย ก็ เห็น แล้วว่า ผู้ใด จะ เป็น คน ชอบ ธรรม ได้ ก็ เนื่อง ด้วย การกระทำ และ มิใช่ ด้วย ความเชื่อ เพียง อย่าง เดียว 25 เช่น เดียว กัน รา หับ หมิง แพศยา ก็ ได้ ความ ชอบ ธรรม เนื่อง ด้วย การกระทำ ด้วย มิใช่ หรือ เมื่อ นาง ได้ รับ รอง ผู้ส่ง ขาว เหล่า นั้น และ ส่ง เขา ไป เสีย ทาง อื่น 26 เพราะ ภาย ที่ ปราศ จาก จิต วิญญูณ นั้น ตาย แล้ว ฉนั้น ได้ ความ เชื่อ ที่ ปราศ จาก การกระทำ ก็ ตาย แล้ว ฉนั้น เช่น เดียว กัน

3

ความชั่วร้ายของลิ้น

1 ฟันน่อง ทั้ง หลาย ของ ช้าง เจ้า อย่า เป็น อาจารย์ กัน มากมาย หลาย คน นึก เลย เพราะ ท่าน ก็ รู้ว่า เรา ทั้ง หลาย จะ ได้ รับ การ พิพากษา ที่ เข้มงวด กว่า ผู้อื่น 2 เพราะ เรา ทุก คน ทำ ผิด พลาด กัน ไป หลายๆ อย่าง ถ้า ผู้ใด มิได้ ทำ ผิด ทาง วาจา ผู้นั้นก็ เป็น คน ดี รอบคอบ แล้ว และสามารถ บังคับ ทั้ง ตัว ไว้ ได้ ด้วย 3 ดูเถิด เรา เอา เหล็ก บังเหียน ใส่ ปากม้า เพื่อให้ มัน เชื้อ ฟัง เรา เรา ก็ บังคับ มัน ให้ ไป ไหนๆ ได้ ทั้ง ตัว 4 จง ดู เรือ ด้วย เช่น กัน ถึงแม้ว่า เป็น เรือ ใหญ่ และ ถูก ลม แรง พัด แล่น ไป เรือ ก็ ยัง หัน ไป มา ด้วย หาง เสือ เล็กๆ ตาม โฉน นาย ทำย ที่ จะ ให้ ไป ทาง ไหน 5 เช่น นั้น แห่ ลี้น ก็ เป็น อวัยวะ เล็กๆ ด้วย และ พุด โอ้อวด อ่าง การ ใหญ่ จง ดู เถิด ไฟ นิด เดียว อาจ เผา ไหม้ มาก เท่า ไ้ 6 และ ลิ้น นั้น ก็ เป็น ไฟ เป็น โลก แห่ง การ

ชั่วช้าซึ่งตั้งอยู่ในบรรดาอวัยวะของเรา เป็นเหตุให้ทั้งกาย
 เป็นมลทินไป ทำให้วิถีแห่งธรรมชาติเผาไหม้ และมันเอง
 ก็ติดไฟจากนรก ⁷ เพราะสัตว์เดียรัจฉานทุกชนิด ทั้งนก งู
 และสัตว์ในทะเลก็เลี้ยงให้เชื่องได้ และมนุษย์ก็ได้เลี้ยงให้
 เชื่องแล้ว ⁸ แต่ลึนนั้นไม่มีมนุษย์คนใดสามารถทำให้เชื่อง
 ได้ ลึนเป็นสิ่งที่ชั่วซึ่งยับยั้งไม่ได้ และเต็มไปด้วยพิษร้ายถึง
 ตาย ⁹ เราทั้งหลายสรรเสริญพระเจ้าคือพระบิดาด้วยลึนนั้น
 และด้วยลึนนั้นเราก็ก่อความทุกข์ ซึ่งถูกสร้างขึ้นตามพระ
 ฉายาของพระเจ้า ¹⁰ คำสรรเสริญและคำแข่งด่าก็ออกมา
 จากปากอันเดียวกัน ฟัน้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ไม่ควรให้
 เป็นเช่นนั้นเลย ¹¹ บ่อน้ำพุจะมีน้ำจืดและน้ำกร่อยพุ่งออก
 มาจากช่องเดียวกันได้หรือ ¹² ฟัน้องทั้งหลายของข้าพเจ้า
 ต้นมะเดื่อจะออกผลเป็น มะกอกเทศได้หรือ หรือเถาองุ่น
 จะออกผลเป็นมะเดื่อได้หรือ เช่นเดียวกันไม่มีบ่อน้ำพุใดจะ
 ให้ทั้งน้ำเค็มและน้ำจืดได้ ¹³ ในพวกท่าน ผู้ใดมีสติปัญญา
 และประกอบด้วยความรู้ ก็ให้ผู้นั้นแสดงการประพฤติของ
 ตน ด้วย กริยา อัน ดี มีใจอ่อน สุภาพ ประกอบ ด้วย ปัญญา
¹⁴ แต่ถ้าท่านทั้งหลายมีใจอิจฉาอันขมขื่นและอาการแก่ง
 แย่งกัน ในใจของท่าน อย่าอวดเลย และอย่าพุดมูสา ต่อ
 ความจริง ¹⁵ ปัญญาเช่นนี้ไม่ได้มาจาก เบื้องบน แต่เป็น
 ปัญญาอย่างโลก และเป็นเดียรัจฉานตัณหา และเป็นเช่น
 ปิศาจ ¹⁶ เพราะว่าที่ใด มีความ อิจฉา และการแก่งแย่งกัน
 ที่นั่นก็ วุ่นวาย และมี การกระ ทำ ชั่วช้า เลวทราม ทุกอย่าง
¹⁷ แต่ปัญญาจากเบื้องบนนั้นบริสุทธิ์เป็นประการแรก แล้ว
 จึง เป็น ความ สงบ สุข สุภาพ และว่าง่าย เปี่ยม ด้วย ความ
 เมตตา และ ผล อัน ดี ไม่มีความ ลำเอียง ไม่หน้า ซื่อ ใจ คด
¹⁸ และผลแห่งความชอบธรรมก็หว่านลงในสันติสุขของคน

เหล่านั้นที่ก่อให้เกิดสันติสุข

4

ตำหนิการดำเนินชีวิตฝ่ายโลก

¹ อะไรเป็นสาเหตุของสงครามและการทะเลาะวิวาทกัน ใน พวก ท่าน มิใช่ราคะ ตัณหา ของ ท่าน หรือ ที่ต่อสู้กัน ใน อวัยวะของ ท่าน ² ท่าน ทั้ง หลาย ยาก ได้ แต่ ไม่ได้ ท่าน ก็ ฆ่า กัน ท่าน โลก แต่ ไม่ได้ ท่าน ก็ ทะเลาะ และ ทำ สงคราม กัน ที่ท่าน ไม่มี เพราะ ท่าน ไม่ได้ ขอ ³ ท่าน ขอ และ ไม่ได้ รับ เพราะ ท่าน ขอ ผิด หวัง ได้ ไป เพื่อ สนอง ราคะ ตัณหา ของ ท่าน ⁴ ท่าน ทั้ง หลาย ผู้ลวง ประเวณีชาย หญิง เอ้ย ท่าน ไม่รู้หรือ ว่า การ เป็นมิตร กับ โลก นั้น คือ การ เป็น ศัตรู กับ พระเจ้า เหตุฉะนั้น ผู้ใด ใคร เป็นมิตร กับ โลก ผู้นั้น ก็ เป็น ศัตรู ของ พระเจ้า ⁵ ท่าน คิด ว่า พระ คัมภีร์ กล่าว ไว้ อย่าง เปล่า ประโยชน์ หรือ ที่ว่า ‘พระ วิญญาณ ที่ สถิต อยู่ใน เรา ทั้ง หลาย มีความรู้สึก หึงหวง’ ⁶ แต่ พระองค์ ได้ ทรง ประทาน พระคุณ เพิ่มขึ้น อีก เหตุฉะนั้น พระองค์ จึง ตรัส ว่า ‘พระเจ้า ทรง ต่อสู้ ผู้ที่ หึงหวง หอง แต่ ทรง ประทาน พระคุณ แก่ คน ที่ ใจ ถ่อม ’ ⁷ เหตุฉะนั้น ท่าน ทั้ง หลาย จง ยอม น้อม กาย ต่อ พระเจ้า จง ต่อสู้ กับ พญามาร และ มัน จะ หนี ไป จาก ท่าน ⁸ จง เข้า ใกล้ พระเจ้า และ พระองค์ จะ สถิต อยู่ ใกล้ ท่าน คน บาป ทั้ง หลาย เอ้ย จง ชำระ มือ ให้ สะอาด และ คน สอง ใจ เอ้ย จง ชำระ ใจ ของ ตน ให้ บริสุทธิ์ ⁹ จง เป็น ทุกข์ โศก เศร้า และ คร่ำครวญ จง ให้ การ หัวเราะ ของ ตน กลับ กลายเป็น การ คร่ำครวญ และ ความ ปิติยินดี ของ ตน กลับ กลายเป็น ความ เศร้า สลด ¹⁰ ท่าน ทั้ง หลาย จง ถ่อม ตัว ใน สาย พระเนตร ของ องค์ พระผู้ เป็น เจ้า และ พระองค์ จะ ทรง ยกชู ท่าน ขึ้น

อย่าตัดสินพี่น้องของตน

¹¹ พี่น้องทั้งหลาย อย่าใส่ร้ายซึ่งกัน และกัน ผู้ใดที่พูดใส่ร้าย พี่น้อง และตัดสิน พี่น้อง ของ ตน ผู้นั้นก็กล่าวร้ายต่อ พระราช บัญญัติ และ ตัดสิน พระราช บัญญัติ แต่ถ้าท่านตัดสินพระราชบัญญัติ ท่านก็ไม่ใช่ผู้ที่ประพฤติตามพระราช บัญญัติ แต่เป็น ผู้ตัดสิน ¹² มีผู้ทรง ตั้ง พระราช บัญญัติแต่เพียง องค์เดียว คือพระองค์ผู้ทรงสามารถช่วยให้รอดได้ และทรงสามารถทำลายเสียได้ แต่ท่านเป็นผู้ใดเล่า ท่านจึงตัดสินผู้อื่น

อย่าอวดอ้างถึงพรุ่งนี้

¹³ ดูก่อน ท่านที่พูดว่า “วันนี้หรือ พรุ่งนี้เราจะเข้าไปในเมืองนั้นเมืองนี้ และจะอยู่ที่นั่นปีหนึ่ง และจะค้าขายได้กำไร” ¹⁴ แต่ว่าท่านทั้งหลายไม่รู้ว่าจะมีเหตุอะไรเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ ชีวิตของท่าน เป็น อะไร เล่า ก็เป็น เหมือน หมอกที่ปรากฏอยู่แต่ประเดี๋ยวหนึ่งแล้วก็หายไป ¹⁵ ท่านทั้งหลายควรจะพูดว่า “ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด เราจะมีชีวิตอยู่ และจะ กระทำ สิ่ง นี้ หรือ สิ่ง นั้น” ¹⁶ แต่เดี๋ยวนี้ท่านทั้งหลายยินดีในการโอ้อวดของตน ความยินดีอย่างนี้เป็นความชั่วทั้งสิ้น ¹⁷ เหตุฉะนั้น คนใดที่รู้จักกระทำการดี และไม่ได้กระทำ บาปจึงมีแก่คนนั้น

5

ตักเตือนคนมั่งมี

¹ ดูก่อน ท่านผู้มั่งมี จงร้องไห้ โอ้อครวญ เพราะ ความวิบัติซึ่งจะเกิดขึ้นกับท่าน ² ทรัพย์สมบัติของท่านก็ผุพังไป และมอดก็กัดกิน เสื้อผ้าของท่าน ³ ทอง และเงินของท่าน

ก็เกิดสนิม และสนิมนั้นจะเป็นพยานหลักฐานต่อท่าน และจะกินเนื้อท่าน ดูจไฟ ท่านได้ ส่ำ สม สมบัติไว้แล้ว สำหรับวันสุดท้าย 4 ดูเถิด ค่าจ้างของคนงานที่ได้เกี่ยวข้าวในนาของท่าน ซึ่งท่านได้อ้อโก่งไว้ นั้น ก็รำร้องขึ้น และเสียงร้องของคนที่เกี่ยวข้องนั้น ได้ทราบถึงพระกรรมขององค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านแล้ว 5 ท่านมีชีวิตอยู่ในโลกอย่างฟุ่มเฟือย และสนุกสนาน ท่านได้บำรุงเลี้ยงจิตใจของท่านเหมือนอย่างในวันประหาร 6 ท่านได้ตัดสินลงโทษ และได้ฆ่าคนชอบธรรม เขาก็ไม่ได้ต่อสู้ท่าน

จงคอยทำการเสด็จกลับมา

7 เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย จงอดทนจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านจะเสด็จมา ดูเถิด ขวานารอคอยผลอันล้ำค่าที่จะได้จากแผ่นดิน และเพียรคอยจนกระทั่งมีฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดู 8 ท่านทั้งหลายก็จงอดทนเช่นนั้นเหมือนกัน จงตั้งอกตั้งใจให้ดี ด้วยว่าการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านจะถึงอยู่แล้ว 9 พี่น้องทั้งหลาย จงอย่าขุ่นเคืองใจต่อกันเกรงว่าท่านจะถูกพิพากษา ดูเถิด องค์พระผู้พิพากษาทรงประทับยืนอยู่หน้าประตูแล้ว 10 พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า จงเอาแบบอย่างในการทนทุกข์ และการอดทนของพวกศาสดาพยากรณ์ ผู้ได้กล่าวในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าของท่าน 11 ดูเถิด เราถือว่าผู้ที่อดทนก็เป็นสุข ท่านได้ยินเกี่ยวกับความอดทนของโยบ และได้เห็นที่สุดปลายแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านแล้วว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านนั้นทรงเปี่ยมไปด้วยพระเมตตาและความกรุณาปราณีสักเท่าใด

การอธิษฐานเพื่อคนป่วย

12 พี่น้องทั้งหลาย ของข้าพเจ้า ที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใด ทั้งหมดก็คือ จงอย่า ปฏิญาณ ไม่ว่าจะโดยอ้างฟ้าสวรรค์ หรือแผ่นดินโลก และไม่ว่าจะโดยคำปฏิญาณอื่นใดก็ตาม แต่ที่ควรว่าใช้ก็จงว่าใช้ ที่ควรว่าไม่ก็จงว่าไม่ เกรงว่าท่านจะต้อง ถูกลงโทษ 13 มีผู้ใดในพวกท่าน ทนทุกข์หรือ จงให้ผู้นั้นอธิษฐาน มีผู้ใดรำเริงยินดีหรือ จงให้ผู้นั้นร้องเพลงสรรเสริญ 14 มีผู้ใดในพวกท่าน เจ็บป่วยหรือ จงให้ผู้นั้นเชิญบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา และให้ท่านเหล่านั้น อธิษฐานเพื่อเขา และเจิมเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า 15 และการอธิษฐานด้วยความเชื่อ จะช่วยให้ผู้ป่วยรอดชีวิต และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดให้เขาหายโรค และถ้าเขาได้ กระทำบาป ก็จะทำให้ทรงโปรดอภัยให้แก่เขา 16 ท่านทั้งหลายจงสารภาพความผิดต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเพื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้หายโรค คำอธิษฐานด้วยใจร้อนรนอย่างเอาจริงเอาจังของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังมากทำให้เกิดผล 17 ท่านเอลียาห์ก็เป็นมนุษย์ที่มีสภาพอารมณ์เช่นเดียวกับเราทั้งหลาย และท่านได้อธิษฐานอย่างจริงจัง เพื่อให้ฝนตก และฝนก็ไม่ตกต้องแผ่นดินเป็นเวลาถึงสามปีกับหกเดือน 18 และท่านได้อธิษฐานอีกครั้งหนึ่ง และฟ้าสวรรค์ได้ประทานฝนให้ และแผ่นดินจึงได้งอกพืชผลต่างๆ 19 พี่น้องทั้งหลาย ถ้าคนใดในพวกท่านหลงผิดไปจากความจริง และผู้ใดชักจูงเขาให้เขากลับใจเสียใหม่ได้ 20 จงให้ผู้นั้นรู้เถิดว่า ผู้ที่ช่วยคนบาปคนนั้นให้พ้นจากทางผิดของเขา ก็ได้ช่วยชีวิตหนึ่งให้รอดพ้นจากความตาย และได้ปกปิดการบาปเป็นอันมากไว้

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a